

LATVIJAS EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ BAZNĪCA
LIEPĀJAS DIECĒZE

21.03.2020. A.D.

Dieva izredzētie, svētie un mīļotie Liepājas diecēzes locekļi!

Gribu uzrunāt jūs šajā epidēmijas laikā ar vārdiem no Ps. 91:1-3

Kas dzīvo Visuaugstākā patvērumā un mīt Visuvarenā ēnā, tas saka uz To Kungu:

“Mans patvērums un mana pils, mans Dievs, uz ko es paļaujos!”

Jo Viņš tevi glābj kā putnu no ķērēja cilpas, pasargā no iznīcinātāja mēra.

Pirmkārt, paļaujamies uz Dievu. Tā mēs vienmēr esam aicināti darīt, arī parastos laikos. Nelaiemes, slimības, nāve var mūs skart katru dienu. Bet labā vēsts ir, ka pāri visam stāv Kristus mīlestība. Neskatoties uz apstākļiem, mēs varam vienmēr piedzīvot Dieva mīlestību, paļaujoties uz Kristus uzvaru pār nāvi. Kā apustulis Pāvils raksta vēstulē romiešiem:

*Tāpēc es esmu pārliecināts, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne varas,
ne lietas esošās, ne nākamās, ne spēki, ne augstumi, ne dziļumi,
ne cita kāda radīta lieta mūs nevarēs šķirt no Dieva mīlestības,
kas atklājusies Kristū Jēzū, mūsu Kungā!*

/Rom 8:38-39/

Mūsu mērķis ir kas lielāks. Kristus mīlestība nav domāta tikai šeit zemes virsū, bet tā te jāpiedzīvo, lai tā apgaismotu mūsu laicīgo dzīvi un nestu mūs pāri nāvei uz mūžību.

Psalma pantā mēs esam aicināti dzīvot “*Visuaugstākā patvērumā*”. Šeit varam ieraudzīt Dieva aizsardzību caur Viņa dotiem baušļiem. Tie ir mums dāvāti, lai mūs sargātu un līdz ar to tie kļūst par mūsu patvērumu. Ja tu dzīvo pēc Dieva baušļiem, tu sevi sargā! Tā mēs esam aicināti dzīvot priekos un bēdās.

Psalms turpinās “*un mīt Visuvarenā ēnā*”. Esam aicināti būt Kristus ēnā. Kristus mūs aicina Viņam sekot, mēs staigājam Viņa ēnā. Lai mēs būtu Viņa ēnā, mums jābūt Viņa tuvumā. Kristus mirst pie Krusta mūsu dēļ, mēs stāvam blakus Viņa ēnā. Mūsu sods bija uzlikts Viņam, Viņa brūcēs mēs esam dziedināti. Kristus ir Visuvarenais tā, kā Viņš saka: *Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes*. Kad Viņš paceļ savu roku svētīšanai, mēs viņa rokas ēnā saņemam svētību.

Otrkārt, aizsardzības noteikumu ievērošana nav pretrunā ar paļaušanos uz Dievu, bet taisni no tās izriet. Piemēram, satiksmē mēs paļaujamies uz Dievu, satiksmes noteikumus ievērojot, nevis pārkāpjot. Tos ievērojam mīlestībā pret Dievu, sevi un saviem tuvākajiem.

Gani un avis.

Lai palīdzētu Kristum tuvāk sekot, mums ir doti gani. Tas skaisti un simboliski izpaužas procesijā dievkalpojuma sākumā. Krusts iet pa priekšu, mēs visi Viņam sekojam un ejam krusta ēnā. Garīdznieki iet beigās, lai neviens neaizklīst vai neatpaliek ceļā. Garīdznieka gana uzdevums turpinās visu laiku, arī starp dievkalpojumiem. Tā tas ir ikdienā, tā tas ir

arī ārkārtas laikā. Protams, garīdznieki ilgojas redzēt visas avis katru svētdienu dievkalpojumā. Tas būtu dabiski, taču ne vienmēr tā ir. Arī tagad ārējie apstākļi mūs ierobežo. Dieva ziņā ir tas, kad atkal brīvi varēsim visi kopā pulcēties dievkalpojumos. Lūgšim Dievu, lai tas būtu drīz. Uzturēsim ilgas pēc tā, un, kad atkal varēsim to darīt, novērtēsim to. Starplaikā rūpēsimies par savu fizisko un garīgo higiēnu, stiprināsimies garīgi un fiziski.

Šīs nedēļas sākumā redzēju kā viens no mācītājiem, ar kuru daudz esmu bijis kopā, uzrunāja savus draudzes locekļus video ierakstā, sev raksturīgajā veidā. Tie, kuri viņu pazīst un ikdienā ir ar viņu kopā, pateicoties iepriekšējai saskarei, varēja viņa teikto uztvert labāk un precīzāk. Tas nebija daudz, bet pietiekami, lai būtu atkal sasaistē. Lai arī internetā šobrīd pieejami daudz labu piedāvājumu, kurus var gan klausīties, gan skatīties, neaizmirstiet arī ieklausīties tajā, ko jums saka jūsu mācītājs.

Ir bijuši dažādi laiki Baznīcas vēsturē, bet draudzes kopš sākuma vienmēr ir turējušās kopā:

...tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās
/Ap.d.2:42/

....apustuļu mācībā...

Garīdznieki turpinās jūs uzrunāt un arī šajā laikā norādīt uz to, ko Dievs caur Svētiem Rakstiem mums šodien grib teikt mierināšanai un stiprināšanai. Mēs visi esam aicināti paši papildus iedziļināties Svētajos Rakstos, lai sadzirdētu Dieva balsi runājam uz mums, lasīt garīgo literatūru, kas mums palīdz saprast un sadzirdēt.

... sadraudzībā...

Sadraudzību un kopību ir vieglāk kopt, sanākot kopā klātienē, tomēr daudz no tā var piedzīvot arī attālināti. Tie no jums, kas esat pieraduši kopt draudzes kopību klātienē, arī tagad neaizmirstiet viens otru, bet izmantojiet savu radošo pieeju, lai viens par otru rūpētos.

...maizes laušanā

Maizes laušana, vai kā mēs to parasti devējam - Svētais Vakarēdiens, ir neatņemama draudzes dzīves daļa. Tā ir notikusi ar dažādu intensitāti, bet mūsu Baznīcā ir atkal kļuvis ierasts to saņemt katru svētdienu, citviet pat biežāk. Par to, ar kādu intensitāti un kā jūs varētu saņemt Sv. Vakarēdienu šajā epidēmijas laikā, sazinieties ar savu mācītāju.

....lūgšanās...

Ir sava īpaša svētība nākt kopā lūgšanā, tomēr var arī vienoties par ko lūgt, kā arī par laiku, lai lūgtu attālināti, piemēram, tajā pašā laikā, kad parasti nācāt kopā.

Garīdznieki turpinās turēt dievkalpojumus savu pienākumu ietvaros, bet nepulcinās uz tiem draudzi. Dievkalpojums var notikt baznīcā vai citās telpās, daži to pārraida vai meklē vēl kādas izplatīšanas formas. Ziniet, ka to darot, viņi nes savā sirdī un domās jūs, kam viņi ikdienā kalpo. Ja dievkalpojumu pārraida, pievienojieties, cik vien varat.

Garīdznieki par jums turpinās rūpēties, turpiniet arī jūs rūpēties par viņiem ar aizlūgumiem un ziedojumiem savai draudzei.

Aizlūgšanas

Jau vairāk nekā gadu, ik mēnesi diecēzes mājaslapā ievietojam aicinājumu katrā diecēzes draudzē svētdienās aizlūgt par konkrētu garīdznieku un draudzēm, kurās viņš kalpo. Katrā mēnesī ir arī noteikta aizlūgšanu tēma, kura īpaši tiek minēta. http://liepajasdieceze.lv/?page_id=41 Februāra beigās, kad bija jāizlemj par

marta mēneša aizlūgšanu tēmu, epidēmija vēl nebija sasniegusi Latviju, bet bija jau citviet pasaulē. Man nāca prātā vārdi no Mārtiņa Lutera litānijas, kurus atceros no bērnības, toreiz īsti nesaprotot to nozīmi: .. *no sērgām un grūtiem laikiem...pasargi mūs, mīļais Kungs un Dievs!* Lai gavēņa laikā nebūtu uzsvars tikai uz šo epidēmiju, izvelējos ielikt ne tikai šo teikumu, bet to daļu no Litānijas, kuras sākas ar lūgšanu pasargāt *no grēkiem* un beidzas ar lūgšanu pasargāt *...no mūžīgas nāves*.

Šo Litānijas lūgšanu visā pilnībā vairākkārt esmu vadījis un lūdzis ar daudziem no jums kopā, svinot dievkalpojumu katedrālē un dažādās diecēzes baznīcās. Tagad to daru vienatnē vai šaurākā lokā, bet dzirdu jūsu atbildi savās domās. Jūsu līdzdalība lūgšanās, kad esam bijuši kopā, ir spilgti iesēdusies manī. Kaut arī jūs neesat klāt, jūsu atbilde skan manā prātā.

Es arī par jums domāju un aizlūdzu. Ilgojos, lai mēs atkal varam brīvi tikties dievkalpojumos un pasākumos.

Tas Kungs tevi svēti un pasargā!

Tas Kungs apgaismo savu vaigu pār tevi un ir tev žēlīgs!

Tas Kungs paceļ savu vaigu uz tevi un dod tev mieru!

Tēva un Dēla un Svētā Gara vārdā!

Jūsu bīskaps,

+Hanss Martins